

Kellerwessel Klaus

Hátam mögött a hulló porcelán

ha akarom, a gyökerekig, és tovább

elfújom pityangom, felhő lesz belőle
porszemnyi repülő menekül előle
maga után húz egy hosszú hajszálat
abból sző az égre áttetsző hálót

beleragadnak majd a szegény madarak
éneklő könnyük lesz hajnalban a harmat
a fákon mászik le fűre és kőre
megrezzen tőle a földeknek bőre

(ha akarom, szivárványhártyáimon lepkeszárnyak
nyílnak, és a köldököm kipattan tövestül, hogy a göd-
rök aljára másszon, ahol tükrökké állnak össze a galy-
lyak árnyékai, és szimfóniák surrannak végig az árva-
lányhajakon, lefolynak a hangyák szemüregéin, egész
a csillagok gyökeréig, ahol végre kisírhathják magukat a
kvarkok, és feledésbe omolhat egy-két eltévedt kated-
rális, és ahol én is pityang leszek, és elfújom magam,
és így tovább)

Beccsapódás

Gyerekkoromban féltem a darazsaktól, pedig egy se csipett meg soha,
de nyaranta csak hosszúnadrágban és pulóverben voltam hajlandó kimenni az utcára,
és minden virág közelében ájulás kerülgetett.
A szüleim megnyugtattak, hogy darazsak csak akkor jönnek a közelembe, ha valami édeset eszem,
úgyhogy öt-hat nyaram fagyji nélkül telt.

Féltem a kutyáktól is, amikor télen sötétedés után kellett végigsétálnom a gyéren közvilágított utcán, a házörzők keritésszagató rohamai közben,
többször visszarohtam a buszmegállóba, és telefonáltam anyukámnak, hogy vigyen már haza,
pedig a házunktól csak ötpercnnyire voltam,
de a szüleim megnyugtattak, hogy ne féljek, mert a kutyák megérik a félelmet,
úgyhogy a buszmegállóban aludtam.

De mindezek ellenére gyerekkoromban legjobban a meteorittól féltem.

Mert az bármikor, és mert az mindent...
Úgyhogy percenként fölkeltem, mert nem mertem álmomban meghalni, és nemegyszer atmoszféraelpárolgás lángjainak néztem a napfelkeltét,
és szünetben az iskolaudvari hinta rozsdás oszlopát szorongattam, szemeim pedig a meteoritnak hitt repülők útvonalához szegeztem,
mint rómaiak a kereszthez Jézust a képes Bibliában,

és arra gondoltam, hogy ilyen érzés lehetett
utolsó áldozatát marcangoló T-rexnek lenni,
várni a becsapódást, várni, hogy megszűnjön minden,
a nyár, a sötét, a fagy, a hinta, a rozsdá, a nap,
és sírtam, és jöttek a többiek kicsúfolni,
és sírtam, és jöttek a tanárok lepisszegni,
és sírtam, és jöttek a szülők, nagyszülők,
pszichológusok, pszichiáterek megnyugtató,
és sírtam, mert megszűnnek majd ők is,
és nem is tudnak róla,
álmban fognak meghalni,
a meteor meg csak röhög.

Ma már tudom,
én vagyok az a meteor.

Rossmanntól Rossmannig

titeket is kísért
ez a furcsa görcs a szívben,
ez a lassanként kibomló
titkos rémület?

titeket is vakít
ez a furcsa folt a szemben,
ez a látványokon át-
lebegő amőba?

ha figyelek, jelenségek
erdeje lesz testem, amiket
nem értek, ha figyelek,
nem értem figyelmemet sem

sétálok a futó utcán,
rossmanntól rosmannig,

oszlopról oszlopra
eltölt a rettegetés

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT. • WWW.MAGVETO.HU
WWW.FACEBOOK.COM/MAGVETO • MAGVETO.KIADO@LIRA.HU • FELELŐS
KIADÓ DÁVID ANNA • KÉSZÜLT A SZEKSZÁRD NYOMDA KFT.-BEN, 2023-BAN
• FELELŐS VEZETŐ VADÁSZ KATALIN IGAZGATÓ • FELELŐS SZERKESZTŐ
TURI TÍMEA • KÉZIRAT-ELŐKÉSZÍTŐ HRADECZKY MONI • KORREKTOR
BALOGH EMERENCIA • A SZERZŐ PORTRÉJÁT VALUSKA GÁBOR KÉSZÍTETTE
• A KÖTETET PINTÉR JÓZSEF TERVEZTE • MŰSZAKI VEZETŐ TAKÁCS KLÁRI •
KIADVÁNYSZÁM 9265 • KNER ANTIKVA BETŰTÍPUSBÓLSZEDVE • ISSN 2498-
6550 • ISBN 978 963 14 4264 9